

FARSKÝ LIST

20.júl – 26.júl 2026, číslo 656

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

05 *Vrátilo sa z ľudu [domov] dvadsaťdvetisíc mužov, kým desaťtisíc zostalo. Pán povedal Gedeonovi: "Ešte je ľudu priveľa. Zaved' ich k vode! Tam ti ich preosejem. O kom ti poviem: "Tento pôjde s tebou," ten nech s tebou ide! Ale každý, o kom ti poviem: "Tento s tebou nepôjde," ten nepôjde s tebou!" Nato priviedol ľud k vode a Pán povedal Gedeonovi: "Každého, kto líže vodu jazykom, ako pes líže, postav osve, a takisto každého, kto si k pitiu priklakne." A tých, čo lízali z ruky ústami, bolo tristo mužov. Ostatný ľud si klakol na kolená, aby sa napil vody. Tu povedal Pán Gedeonovi: "S tristo mužmi, ktorí lízali, vás chcem vyslobodiť a Madiánčanov dať do tvojej ruky. Všetok ostatný ľud nech sa vráti, každý do svojho domova!" (Sdc 7, 3-7)*

Čo je to za kritérium? Pitie vody z potoka verzus lízanie vody z dlane ako pes? To je čo? Rabíni vysvetľujú, že je to znak dobrého bojovníka. Dnes napríklad na rozdiel od neskúseného nováčika dobrý a skúsený vojak má aj v čase oddychu pušku položenú na dosah ruky a otočenú smerom k možnému útoku nepriateľov. A ani v treskúcej zime si nedá na hlavu kapucňu, ktorá by obmedzovala jeho videnie a počutie. U Gedeona to bolo podobne. Väčšina, keď vysmädnutí prišli k potoku, odhodili oštep a štíty, vrhli sa k vode, klakli si a hltavo pili. Nevideli, nepočuli, zbraň nemali po ruke. Keby na nich nepriateľ v tej chvíli zaútočil – spomeňme, sú to Madiánci na ťavách, majstri rýchlych presunov a nečakaných úderov! – bolo by po nich. Tých tristo sa ukázalo ako skúsení a ostrážiti bojovníci. Ostali stáť, len sa na okamih sklonili, nabrali do dlane trochu vody a lízali ju z dlane, pričom ostali stáť, štít mali prevesený cez bok a oštep v ruke, aj počas prestávky pripravení na boj. „Nie sú vybraní preto, že pili ako psy, ale preto, že pili málo a zostali ostrážiti“ (Šofetim Rabba). Iní rabíni zdôrazňujú, že ten, čo sa nevie ovládnuť v maličkosti, neobstojí vo veľkom zápase. Ježiš hovorí podobne, že „kto je verný v najmenšom, je verný aj vo veľkom, a kto je nepoctivý v

malom, je nepoctivý aj vo veľkom“ (Lk 16, 10). A tým malým sú najčastejšie bežné, všedné veci, oné skutky, gr. praxis, čiže bežný a všedný spôsob nášho života, hovorenia a konania, podľa ktorého budeme súdení, pretože on odhaľuje, čo v našom srdci naozaj je! Slovmi Šofetima Rabbu, Boh neskúša človeka v tom, čo je vznešené, ale v tom, čo robí bez rozmyšľania: Napríklad, ako piješ vodu. Alebo ako sa správaš, keď ťa nik nesleduje. Vo svete medzi svetskými ľuďmi. A nakoniec jeden veľmi starý midraš dodáva, že v Kanaáne bolo bežné klačať pri prameňoch ako pri kultových miestach, klaňať sa vode. Tí, čo si klakli, nevedomky napodobnili pohanské gesto, na ktoré boli navyknutí z domu – veď Izrael v tom čase slúžil modlám! Tí, čo pili z ruky, nepokľakli pred vodou, voda im slúžila, nevládla nad nimi. Boh hľadá ľudí, ktorí sa neklaňajú ani modlám, ani vlastným potrebám, ale ako vraví Apoštol, „všetko je vaše, ale vy ste Kristovi a Kristus Boží“ (1 Kor 3, 22-23). Všetko slúži im, ale oni sami skrze Krista slúžia Bohu.

06 *Najprv si vzali od ľudu potravu a trúby do rúk. Potom prepustil všetkých Izraelitov, každého do jeho domova. Ponechal si iba tých tristo mužov. Madiánsky tábor bol pod ním na rovine. V onej noci mu povedal Pán: "Vstaň! Zostúp do tábora, lebo som ti ho dal do ruky. Ale ak sa bojíš zostúpiť sám, nech ide s tebou ta dole do tábora aj tvoj sluha Fara. Počúvaj, čo budú hovoriť! Potom ti zosilnia ruky. Zostúp teda do tábora!" I zostúpil so svojím sluhom Farom do tábora až bezprostredne k ozbrojenej táborovej stráži. Madiánčanov, Amalekitov a synov východu, ktorí táborili na rovine, bolo tolko ako kobyliiek. Aj ich tiav bolo bez počtu, ako množstvo piesku na morskom brehu. Keď ta Gedeon prišiel, práve rozprával jeden muž svojmu priateľovi sen. Vavel: "Mal som ti sen. Počúvaj! Peceň jačmenného chleba sa kotúľal do madiánskeho tábora. Prikotúľal sa k stanu a narazil ležať." Ten druhý mu na to povedal: "To nie je nič iné*

ako meč Izraelitu Gedeona, Joasovho syna! Boh dal do jeho ruky Madiánčanov a celý tábor." Keď Gedeon vypočul sen a jeho výklad, poklonil sa. Potom sa vrátil do izraelského tábora a zvolal: "Vstaňte, lebo Pán dal do vašej ruky madiánsky tábor!" (Sdc 7, 8-15)

Hovorí sa, že dokonalosť je v strede. A teda aj svätosť. Príliš veľa mužov by mohlo zvädzať Gedeona na to, že by sa prehnanne spoliehal na počty, mužov a zbrane. A naopak, vedomie Božej priazne a sily by ho mohlo zvädzať k tomu, aby zanedbal svoju časť práce. Gedeon odolal jednému aj druhému. Nemá strach ísť s tromi stovkami oproti tisícim, ale zároveň si ani nevraví, že aký význam má robiť prieskum pred bojom a vymýšľať nejakú stratégiu, keď ich je len hŕstka? Podobnú rovnováhu nájdeme v učení Cirkvi o hriechoch proti Duchu Svätému: Na jednej strane je tu opovážlivé spoliehanie sa na Božie milosrdenstvo, keď si myslíme, že však sami aj tak nič nezmožeme, tak máme sa namáhať, len na Božie zmilovanie sa musíme spoliehať. To je viera, ktorú bežne vyznávajú tradiční „katolíci“ i blud, heréza kvietizmu. A zase na druhej strane zúfať si nad Božím milosrdenstvom, keď sme znechutení z toho, že ešte stále nie sme dokonalí a ešte stále padáme a je teda vlastne zbytočné sa o niečo vôbec snažiť, aj tak je to márne. No a svätosť je v strede. Sv. Ignác z Loyoly je autorom myšlienky, modlí sa tak, ako keby všetko záležalo od teba, a pracuj tak, ako keby všetko záležalo od Boha. Áno, takto to v skutočnosti povedal. A hovorí cez to dôležitú vec: Celým srdcom dôveruj Bohu a Jeho Moci tak, ako keby Božia moc závisela len od toho, ako veľmi budeš veriť! A súčasne pracuj zo všetkých síl, ale s takou radosťou a s tak ľahkým srdcom, bez toho, aby si si zúfal alebo bol znechutený svojou slabosťou a nedokonalosťou alebo tým, že hneď nevidíš výsledky, ako keby na tebe nezáležalo nič a všetko záviselo len a jedine na Bohu! Tento týždeň znovu uvažujeme o komunite, kde jednota nebráni slobode a sloboda nebráni jednote. Napadlo ťa, že do podobnej komunity volá aj Boh teba so Sebou? Do komunity, kde v Bohu tvoja malosť neprekáža tvojej veľkosti, ani tvojej sile neprekáža tvoja slabosť!

07 *Gedeon rozdelil tristo mužov na tri zástupy a všetkým dal do rúk trúby a prázdne džbány a do džbánov fakle. A povedal im: "Hľadte na mňa a robte*

takisto! Ja sa priblížim až celkom k táboru a ako ja urobím, tak robte aj vy! Keď zatrubím - ja a všetci, ktorí budú so mnou -, trúbate aj vy okolo celého tábora a volajte: Za Pána a za Gedeona!" Gedeon so sto mužmi, ktorí boli s ním, priblížil sa celkom až k táboru, keď začínala prostredná stráž, len čo postavili stráže. Tu zatrubili a roztriekali džbány v rukách. Hneď sa ozývali trúby v troch zástupoch a rozbíjali sa džbány. V ľavej ruke držali fakle a v pravej ruke trúby na trúbenie. Pritom kričali: "Meč za Pána a za Gedeona!" Zostali stáť okolo tábora, každý tam, kde bol. Ale tábor sa celý rozvíril: kričali a utekali. Kým oni trúbili na tristo trúbach, Pán obrátil meč jedného proti druhému v celom tábore. A tak tábor utekal až do Betsety a Serery, až na pomedzie Abel Mehuly pri Tebate. Tu zvolali izraelské mužstvo z Neftalihu, z Asera a z celého Manassesa a prenasledovali Madiánčanov. Gedeon rozoslal poslov aj po celej Efraimskej vrchovine s odkazom: "Zaskočte Madiánčanov a obsadte vody až k Betbere i Jordán!" Všetci Efraimci poslúchli výzvu a obsadili vody až k Betbere aj Jordán. Zajali tiež dvoje madiánskych kniežat, Oreba a Zeba. Oreba zabili na Havranej skale a Zeba zabili na Vičom lise. Potom prenasledovali Madiánčanov za Jordán a niesli Orebovu a Zebovu hlavu Gedeonovi. (Sdc 7, 16-25)

Dve veci nám záver Gedeonovho veľkého boja pripomína: Po prvé, skutočný vodca vedie príkladom. Gedeon hovorí, „hľadte na mňa a robte takisto!“ Apoštol Pavol hovorí, „napodobňujte ma, ako aj ja napodobňujem Krista, spoločne ma napodobňujte a všimajte si tých, čo žijú podľa vzoru, aký máte v nás!“ (1 Kor 11, 1; Flp 3, 17). A inde Písmo hovorí, „pamätajte na svojich predstavených, ktorí vám hlásali Božie slovo. Dobre si všimnite, aký bol koniec ich života, a napodobňujte ich vieru“ (Hebr 13, 7). Ktosi povedal, že v službe Evanjelia netreba veľa hovoriť, stačí odpovedať na otázky, žíte ale tak, aby sa ľudia pýtali! A my by sme dodali, a aby sme im mohli odpovedať ako Pavol, ako Gedeon: Rob ako ja! A druhá vec, že často stačí, aby sme boli tým, čo hovorí Ježiš: „svetlo sveta, mesto postavené na návrší“ (Mt 5, 14). Stáť pevne pred tvárou sveta a žiariť, svietiť „bezúhonní a úprimní, Božie deti bez hany uprostred zvrhého a skazeného pokolenia, medzi ktorým svietite ako svetlá na svete“ (Flp 2, 15) – a ostatné príde samo

od seba: aj otázky, aj túžba pridať sa k nám, ako vraví Apoštol, že „*ak budú [na stretku] všetci prorokovať a príde nejaký neveriaci alebo jednoduchý človek, všetci ho usvedčia, všetci ho posúdia, vyjdú najavo tajnosti jeho srdca, a tak padne na tvár; bude sa klaňať Bohu a vyzná: "Naozaj je Boh medzi vami!"*“ (1 Kor 14, 24-25).

A to všetko len preto, že sme „*lampu nezažali a nepostavili pod mericu*“ (porov. Mt 5, 15), ale rozbili sme krčah, aby naše svetlo jasne žiarilo a bez strachu sme vyznávali Pána zoči-voči celému svetu!

Vyznanie Božích detí

1. Verím, že Boh sa stal človekom, aby sa človek stal bohom. V Kristovi sa stal mnou, aby som sa ja stal Ním. Som od Boha povoláný byť v Bohu bohom, rovnakým, ako je Kristus.

2. Vyznávam, že ja sám som hriešnik. Nie som ako Boh, ani nemyslím ako Boh, nežijem ako Boh, nekonám ako Boh, nehovorím ako Boh, necítim sa doma v Nebi.

3. Súhlasím, že ak chcem byť ako Boh, musím sa naučiť byť ako Boh. Ak chcem žiť ako Boh, musím sa naučiť žiť ako Boh. Nie je možné byť ako Boh, a pritom tým nebyť; žiť ako Boh, a pritom tak nežiť. Nebo nie je odmena za túto podobnosť. Nebo je touto podobnosťou!

4. Verím, že v Kristovi Boh pre túto moju premenu vykonal už všetko a neexistuje nič, čo by ešte urobiť mohol, a neurobil, alebo čo by darovať mohol, a nedaroval – a v tomto spočíva Božie milosrdenstvo – že totiž všetko už dal a urobil. Zvyšok je už len v mojich rukách.

5. Teraz ja potrebujem obrátiť sa, nielen „polepšiť sa“. V sile Božej milosti musím úplne premeniť seba, znova sa narodiť ako nové stvorenie. Ja som ten, ktorý sa musí a potrebuje takto úplne zmeniť! Uvedomujem si, že táto premena je podstatou kresťanstva a duchovného života, na ktoré sa podujímam.

6. Súhlasím, že byť ako Boh sa dá len byť, 24 hodín denne a 7 dní v týždni, inak by to bolo divadlo a nie identita. Žiť ako Boh sa dá len žiť, 24 hodín denne a 7 dní v týždni, inak by to nebol život, ale pretváрка a pokrytectvo. Kresťanstvo sa nedá praktizovať, dodržiavať, plniť ani zachovávať. Dá sa len naozaj byť synom Boha a naozaj žiť život Boha – tak, ako Synom Boha bol a ako život Boha na zemi žil Boží Jednorodený Syn Kristus Ježiš.

7. Uvedomujem si a prijímam fakt, že naraz môžem byť len jedno, nie oboje: svetský človek, aj Boží syn; hriešnik, i svätý; doma na zemi a vo svete, a súčasne doma aj v Nebi.

Naraz môžem mať len jeden domov, len jednu identitu a naraz môžem žiť len jeden život, ten starý, alebo ten nový; ten svetský, alebo ten Boží; hriešny, alebo svätý. Nie oboje! Toto je cena za moje zbožštenie: zomrieť tomu, čím som bol doteraz, aby som sa mohol znova narodiť.

8. Viem a prijímam, že táto premena sa dotkne všetkého, nielen mojej mysle a duše, ale aj tela, vonkajšieho života a správania, skutkov, môjho majetku, všetkého. Inak by nebola skutočná.

9. Prijímam za svoju víziu môjho Otca v Nebi „zjednotiť v Kristovi všetko“, aj misiu Ježiša Krista, Prvorodeného medzi nami, Božími deťmi, ktorou túto víziu spolu uskutočňujeme. Viem, že kresťanstvo je misia, pretože láska je misia, Boh Je Láska a sám Jeho Život je misiou, dielom Boha Stvoriteľa, Spasiteľa a Posväťiteľa - a ja som pozvaný stať sa bohom na Jeho podobu. Ako sochár sochá sochy, inžinier konštruuje stroje a architekt navrhuje budovy, my tvoríme, budujeme vo svete Božie Kráľovstvo. Nekonať to by bolo rovnakým absurdným nezmyslom, ako maliar, ktorý nemaluje či skladateľ, ktorý neskladá hudbu! 2. strana

10. Zaväzujem sa takto žiť a rásť, prijímam spoluúčasť na živote a misii Rodiny Boha, Jeho Cirkvi, prijímam zodpovednosť a skladám za seba účty Bohu i Cirkvi, pretože kresťanstvo je Zmluva, záväzok Bohu i Cirkvi, farnosti a svojmu spoločenstvu rovnako, ako sa Boh v Kristovi neodvolateľne zaviazal mne. Chápem, že Božie synovstvo je viac, než len niečo „nepovinné“, čomu sa nezáväzne venujem, keď mám „chuť a čas“ a „baví ma to.“

11. Verím a prijímam, že táto premena bude odo mňa vyžadovať skutočný tréning a skutočnú námahu, keď si budem odvykať od svetských závislostí a návykov starého človeka a navykať si na spôsoby, život, správanie sa, postoje a konanie syna (dcéry) Boha a slobodu Božieho dieťaťa. Som pripravený túto námahu podstúpiť a nový život systematicky a dôsledne trénovať a učiť sa mu. Byť kresťanom znamená byť učeníkom, ktorý sa tomuto učí.

12. Vytváram si svoju vlastnú regulu, tréningový rozpis, podľa ktorého budem cieľavedome a systematicky všetko toto trénovať a budem sa jej dôsledne držať.

13. Verím a vyznávam, že toto dielo je nemožné bez Ducha Svätého, ktorý nás k nemu pohýna a ktorý v nás toto dielo završuje tým, že prostredníctvom sviatostí človeka podobného Bohu aj skutočne zbožštuje a robí synom Boha, dedičom Boha, bohom. Nikdy to nebude výsledkom len mojej snahy a spoliehania sa len na seba

samého a svoje snaženie, ale výsledkom môjho navýkania a schopnosti byť v Kristovi a plný Jeho Ducha. Zároveň verím a vyznávam, že v Duchu Svätom je táto moja premena možná, môžem byť svätý, môžem žiť sväto, môžem byť ako Boh.

14. Verím a prijímam, že všetko toto sa deje v Cirkvi, ktorú jedinú Kristus po Sebe na zemi zanechal. Ona je školou, kde sa učíme, ako sa bohmi stať. Ona je tréningovým centrom, kde trénujeme bohmi byť. Ona je prvotina Neba na zemi (a Nebo je zavŕšená a oslávená Cirkv vo Večnosti), ona je náš Domov, ona je Rodina Boha, kde budeme spolu žiť už navždy. „Mimo Cirkvi nieto spásy“ (KKC 846).

15. Svoj život spájam s Cirkvou vo farnosti, do ktorej som začlenený, v ktorej sa pravidelne stretávame, staráme sa o seba, pracujeme spolu podľa svojich darov a chariziem na misii a rastíme ku komunite založenej na odpustení a milosrdenstve.

16. „Spiritualita konania“ sa stáva mojim nástrojom, keď hľadám spôsoby, ako využiť bežné veci a činnosti na misiu, rast a na upevňovanie spoločenstva cirkvi a jednoty medzi nami. Snažím sa všetko, čo robím, robiť a žiť tak, aby to slúžilo misii, učeníctvu a jednote cirkvi, čo sú moje ciele. Nehľadám mimoriadne veci, ale spôsob, ako bežné veci žiť Božím spôsobom.

	Čičava	Komárany	Meník
Po	Svätý a slávny prorok Eliáš		Odporičaný sviatoč
20.7.	18.00 +Mária, Bartolomej (r.Janočková)	16.30 +Jozef, Ján, Anna, Ladislav (r.Nábožná)	
Ut	Prepodobní otcovia Simeon, blázon pre Krista a Ján, jeho spoluaskéta		
21.7.	18.00 +Jozef, Júlia, Ján (r.Antušová)		
St	Svätá myronosička a apoštolom rovná Mária Magdaléna		
22.7.			
Št	Svätí mučeníci Trofim, Teofil a spoločníci		
23.7.	18.00 +Mária, Ján (r.Mareková)		
Pi	Svätí mučeníci Boris a Gleb		Zdržanlivosť od mäsa
24.7.		16.30 spoveď pred odpustom 18.00 liturgia	
So	Zosnutie sv. Anny, matky presvätej Bohorodičky		
25.7.	18.00 *ZBP Anna, Anna, Anna (r.Tkáčová)	*Anna (r.Kľučárová)	16.30 farnosť
Ne	Deviata nedela po Pätidesiatnici		Myrovanie
26.7.	Odpustová slávnosť filiálneho chrámu sv. Anny v Komáranoch		Sprievod okolo chrámu
	Archijerejská liturgia: vladyka Marián Andrej Pacák		
		9.15 Akatist požehnaní rodín 10.30 Archijerejská liturgia	

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete